

Nro. 9.

A° FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

*Költ Bétsben, Péntekén Januáriusnak 30-dik napján
1801-ik esztendőben.*

Magyar Ország.

A° Nádorispány ö Fő Hertzegsége és hitvesse,
Jan. 18-dikánn Izerentsésen és jó egészségben le-
érkeztek Buda várossába, a' honnét maga ö Fő
Hertzegsége 22-dikben Béts felé ismét vissza in-
dúlt.

Török Birodalom.

*Konstántzinpoly, 10. Déc. — Itt az a' Ize-
rentsétlen történet adta magát elő, hogy a' Tö-
rök és Orosz hajós legények ölsze veszvén, a'
Török matrozok annyira el felejtkeztek arról, hogy
kikkel legyen bajok, hogy néhány Orosz Császá-
ri tiszteket is ki-végeztek a' világból.*

A' Porta, minden némü elégtételre, késznek lenni ajánlja magát ezen történetért.

Olasz Ország.

A' Nápolyi seregek ki takarodtak már most minyájon a' Toskánai határokról. —

Anconának a' legyvernység ereje szerént való elfoglalására, U. Murat megyen Fiac neánn és Parmann keresztül a' vezérlese alatt lévő Granatérolokkal és Stutzosokkal. —

A' tengeren túl lévő Janinai Baschá, ujjanton el kezdette a' Torók Udvar ellen való nyakaskadált, és újra hirtetni kezdi Görög országban a' nyughatatlankodásnak magvat, mely annyival terhelebb környülállás a Portára nézve, hogy még *Pasawan-Oglu* is erőszakoskodik *Widdinben*, a' Frantziák is ujjontan az Ankonai kikötőhelyben, a' szomszédban vagynak.

Frantzia Ország.

Az egyéb tudositásokkal együtt a' *Cairói Divan* is, a' mely Scheikokból és Fő Papokból (Ulemákból) áll, küldött az Első Konsúlhoz egy levelet Egyiptomból Párisba, a' mely levélben a' *Moniteur* ízerént ezek olvastatnak:

„A' Cairói Ulemek, es Egyiptomnak Fejedelmek, 's Nemesei, a' kikből az az Egyiptomi Diván áll, a' mely a' fő, ize t, es erős Cairó városában tartja üléseit. A' nagy nevü, igen feiséges, igen hatalmas Emirhez, Bonaparte Generálshoz, a' Frantzia Respublika' Kormányozóinak Fejekhez. Hogy az Isten, a' ki otet az emberek között ki-váloiztotta, a' ki néki a' győzedelmeskedésre hatalmat, a' békefégre hajlandóságot, 's a' kormányozásra böltsességet adott, általa, mint eszköz által terjessze ki a' földre a' boldogságot és ditsőlléget mind örökké. Hogy az Isten

Ötet a' veszedelemben védelmezze; ötet a' békeségben világosítsa meg; és engedje meg ö néki bé tölteni mind azokat a' jókat, a' melyeket ö, Frantzia országgal és Egyiptommal tselekedni örökké ohalytott. Hogy az Isten ötet semmitől meg ne foszsa, a' mit néki adott. Hogy a' mi igen hatalmas urunkon az Istennek Profétájának Mahometenn, áldás és békellég legyen! — „Nagy nevű és igen nemes indulatú Emir! Te, forma szerént való ígéretet tettél nekünk a' felől, hogy szemeidet ezen országról soha le nem veszed; és mi bizodalommal viseltetünk a' te szavadhoz, mivelhogy annak bé töltetődése Isten' akarátja; annak pedig, a' mit az Isten akar, meg kell történni változhatatlanúl. Te meg győzted a' világnak egy részit; azt pedig, a' hova fegyveredet ki nem terjesztetted, megrémítetted. Egyiptom esméri tselekedeteidet; a' szomszéd tartományok, követeket küldöttek látásodra; Napkeleten minden országok, egész a' föld' végéig, tudják, hogy téged' az Isten rendelt a' győzedelmeskedésre. Hanem, a' te böltselleged és kegyelmelleged feljül múlja a' te erődöt, és nagy híredet. Egyiptomnak minden lakossai, a' mi barátjaink, és azok, a' kikhez mi nagy gondoskodással viseltetni örökké kedves foglalatosságunknak tartjuk, a' földmivelők, és a' kik a' városokat lakják, a' mi fejér népeink (kiknek virtussokat maga az Isten örizze-meg), a' szegények, gazdagok, ifjak, öregek, mind ezek egyesülve szollanak te hozzád mi általunk; mert ők mi reánk, és mi ö reájok halgatunk; mi ö vélek csak egy testet teszünk. Ezek azt kívánnyák az Istentől, hogy néked örökké győzedelmet adjon, hogy te örökké jót kívánj, a' szegényeket örökké szeresd, a' mi igen szent, és igen ditső vallásunkat örökké kedveld, példát adván a' mi fejér népeinknek tartozó tisztelet' dolgában is, ugy mint a' kik mi nekünk, a' mi vallásunkkal együtt, a' leg drágább kintseink.

Te ugy bántál győzedelmeid után véllünk, mint ha mi magunk hívtunk volna ítélő biránknak közzinkbe: az Isten parantsolta, hogy így legyen, és az, a' mit ő parantsol, változhatatlan. A' zürzavaros időkben meg gátoltad, vagy pedig meg büntetted a' bünöket, ha mik estek. Hogy a' Frantziák az el nyomásonn nem iparkodtak, ezen virtusra a' te példád által indittódtak, a' te virtusod pedig Isten' akarátja: mert mindenek úgy történnek a' mint ő rendelte; és te vizsgál fogsz jöni Egyiptomba, ha az Istennek tettik. Te, ugy jelentél meg ezen országban, mint az Isten' villámlása: és éppen ily hirtelen tüntél is el innét; mert azt mondottad nekünk, hogy más tárgy által hivattatól. Te mindenüve elmészsz, a' hól szükséges, hogy legyél; és mi úgy értettük a' Frantziáktól, a' mi barátainktól, hogy te egy nagy ütközetet akartál légyen meg nyerni, és hogy ágyuiddal együtt a' hegyekenn keresztül mentél légyen, és hogy éppen abban a' szempillantatban érkezted légyen meg, a' melyben szükség volt reád a' győzedelmeskedetés végett, és hogy te győzedelmeskedted légyen. Mi hálátadtunk az Istennek a' te szerentséidért, és tégedet az Isten kardjának neveztünk. Mi, mondjuk néked, mert igaz, hogy az Egyiptomi nemzet és a' Frantziák, csak egy népet tesznek. Ez az egygyesülés, a' mi igen bletsült, igen bölts, igen nagy nevü, *Abd. Allah Menou* barátunknak gondoskodása által, napról napra mind jobban jobban erősödik. Hogy az Isten viselje gondját néki, és fizesse meg az ő kegyelmességét. A' te példa-adásaid és beszédjeid, az ő szivébe nyomva vannak; ő helybe hágyja és tiszteli a' mi igen szentséges és ditsőfféges vallásunkat; ő utálja az igazságtalanságot, és tsalárdságot; ő tiszteletben akarja tartatni a' mi igen szentséges Profétánkat, a' mi fejer népeinket (magának is igen szép félesége van), és a' szegényeket. Ő elrendelte az

igasságnak ki szolgáltatódását, mely az Istentől jön, és a' melynek eredeti kútfeje a' mi vallásunk: és a' melyet ő éppen azon lábra állított közöttünk vizsgálza, a' melyenn az, a' mi első Fejedelmeink alatt állott. Az Igazgatásba olyan rendet hozott-bé, a' mely szerént néhány rendbéli adók' nemeit el törölhette. Hálát adunk az Istennek, hogy azt sugallotta néked, hogy a' mi kormányozásunkra ötöt valószírad. Arra kérünk, hogy el ne felejtse: hogy Egyiptom a' te országod; hogy az ő fő várossának ditsőllége, a' tiéd; hogy a' lakosok tégedet szeretnek, és tölled halgatnak; hogy a' mi vallásunk, a' melyet te szeretsz, téged' hívú; hogy te annak ígéreteket tettél, és hogy az a' nap, a' melyenn a' két nemzetek', a' miénk' és a' tiéd' egyesüléseknek tökéletességre kell vitettetni, fel jegyeztetve legyen; mert így akarja az Isten. Így íródott meg ez, a' Diván' nemes gyülekezetének archivumban; a' melyben ennek örök időkre meg kell maradni; a' mit is mi igaz va óságnak lenni ki nyilatkoztatunk. “— (Itt következnek végezetre a' sok alá-íródott *Sheik* nevek, Ulemák, &c, és az esztendőnek az ő módjok szerént való fel-jegyzése).

„Jan. 6-dikánn a' Párisi Süket-Némák jelentek meg *in massa*, az ő gondviselőjökötől *Sicard* hazafitól vezettetvén, az Első Konsúlnál, és egy jeles néma orátzióval szerentséltették ötöt az utolsó nagy veszedelemből való meg-menekedésiért. *Massieu* nevü néma fiatal vólt az orátor, másodmagával, egy *Baudonnet* nevüvel. Az orálás aképpen esett meg, hogy *Massieu* a' kezeivel adott jegyek által a' másiknak le-diktálta az el-mondandókat, kinek kezében egy fejer kréta lévén egy nagy fekete táblára mindent a' szerént le-irt. *Massieu* egész orátori gestálással, és igen eleven *pantomimál* adta által, mint orátor, *Baudonnetnek* a' gondolatokat a' le-írás végett. A'

táblára íródott beszéd ezekből állott: — „
 „Az ő születésektől fogva Süket-Némák, a
 Generálishoz, a' Respublika' Első Konsúljá-
 hoz!

Mely pokol béli projektomot forraltak vólé
 az átkozottak! Semmivé akarták tenni a' Respub-
 likát. Így szollottak: óltsuk ki a' világból az
 embert, a' ki azt egész Europa előtt betsülletes-
 sé tette és majd vissza fog az, az előbbeni Cha-
 osnak (zürzavarnak) örvényébe talzittódni. Ha-
 nem, az Isteni Gondviselés, a' mely egy oly fő-
 nek, a' ki már olyan sok ízben bátorsággal szem-
 be ment a' veszedelmekkel, mindenkör gondját
 viselte, minden *complotokat* semmivé tett. Ha-
 zafi Generál, és Első Konsúl! a' Süket-Némák, a'
 kik néked köszönték azt, hogy az ő jó attyok *Sicard*,
 a' minden jónak ellenségei által számkivet-
 tetésbe küldettétvén, a' vissza jövetelre szabad-
 ságot nyert, ezen jótételért már hálákat adtak
 az Istennek. Mely nagy háládással tartoznak ök
 néki már most, hogy tégedet a' hazának, és Eu-
 ropának, meg-tartott. Élj hazafi Generális, élj
 mind addig, míg a' Respublikának a' te napjaid-
 ra szüksége lejénd; és te halhatatlan fogsz len-
 ni.“

Az Első Konsúl kérte *Sicard* hazafit, hogy
 nevében eképpen valoszóljon a' maga nevendék-
 jeinek: Örvendettem, hogy a' Süket-Némákat ma-
 gamnál láthattam: az ő jó indulatjoknak kifeje-
 zéseit gyönyörűséggel fogadom el. Én meg fogok
 tenni, a' mi az ő boldogságokra szükséges lefzen,
 és azt nevelheti.“ — *Sicard* le diktálta a' Kon-
 súl' feleletét *Massieunek*, és ő le írta azt a' feke-
 te táblára. — Az után külömb-külobb kérdése-
 ket tett a' Konsúl *Massieunek*, és ő mind azok-
 ra ügyesen meg-felelvén, örömmel el-telvejöttek.
 el a' néma orátorok az Első Konsúltól.

Páris, 9. Ján. — „

„Itten holnap, az eddigi *Sulpicius*, most *Győzedelem* templomában, a *familiák* egyesülésinek *innepe* fog celebráltatni. Háláadó énekek fognak énekeltetni az utolsó győzedelemért, és az első magistratuális személy életének megmaradásáért. — Ugyan azon napon tartatik a Háládatosság templomában a Jó tétel innepe; melynek alkalmatosságával, a szükölködők izámára, bé fogják szedni az arra ki-nevezettek, a jól-tévőknek adományait.

✕ A *Jean Jaques Rousseau* még eddig petsét alatt tartott kéz-írása, ezen Januariusnak első napján megnyitott, a melyről ilyen levelet irt a *Beaugency* Polgármester ezen Departamentumnak Préfektusához. — „

„Hazafi Préfektus! Minekutánna *Sainte Foix* leány aszszony, a *Condillac* Abbé huga, a kinél az ő bátyjának *Condillacnak* halálától fogva az a kéz-írás tartatott, a melyet *Rousseau János Jakab* olyan rendelés mellett adott vól áltai *Condillacnak*, hogy csak 1801 ben terjesztő dion világ elejébe, magához hivattatott volna: szemmel látott tanuja valék azon nálla le-téetve vól portéka fel-nyitódásána, a melyről az Újság-írók egy időtől fogva oly sokat irkáltak. Az irásnak ez a titulusa: — „

„*Rousseau, juge de Jean Jaques* — ilyen feljülirással: — „

Barbarus hic ego sum, quia non intelligor illis.
Ovid.

„Az Isteni Gondviselésnek segítségül való hívásán (igy folytatja levelét az említett Polgármester) kezdi *Rousseau* ezen irását, a mely is három részekből áll: az elsőben ki mosni igyekszí magát a könyvekből való lopásnak vádjá alól; a másodikban, erkölcsöknek és igyekezeteinek tisztaságát vítatja; a harmadikban sok olyan gondolatainak igazságát igyekszí meg-bizonyítani, a

melyek az ő előbbeni munkáiban széljel szórva itt ott találtatnak, a' nélkül mindazonáltal, hogy azoknak meg-bizonyításokra most is elegendendőt mondana. Olyan időben készítette *Rousseau*, a' mint látszik, ezt a' munkát, a' mikor a' szerentsétlenségek, 's az ő századja beli háladatlanságok és igallágtalanságok által üldöztetvén, igen elevenen fel vólt buzdúlva, és minden embereket úgy nézett, mind ellenségeit. Jó részt 400 oldalra fog a' könyv 8-tzad rétbentelni. *Lasseux*, Polgármester."

Brüssel, 10. Jan. —

„*Bonaparte* Lajóstól, a' ki most ismét Berlinben tartózkodik, fontos tudósításokkal itt ment által egy Kurir tegnapelőtt Páris felé: valamint szintén Párisból is az ott lévő Orosz Követtől *Sprengporten* Generálistól hasonló fontos levelekkel sietett itt ugyan akkor Berlin és Pétersburg felé egy Orosz tizt keresztül.

„Itt *Brüsselben* mostan is még mind teszik a' készüléteket az itt tartatandó congressusra. Katonaság is sok szállittatik ugyan ezen okra nézve ide, még pedig vállogatott katonaság. Az *Augereau*' Gallo-Batavus lerege nagy részt mind ezen Departamentumba, és a' *Mosella* mellé, 's a' *Luxemburgi* vidékekre szállittatik.

„Az ujj fegyvernyugvást nem ok nélkül nézik úgy, mint a' nem soká el-következendő békeségnek elő postáját. Még az a' kard is, a' melyet az Első Konsúl, *Moreau* Generálishoz az utolsó fegyvernyugvás után, a' Frantzia Respublika' nevében egy rendkívül való Kurir által ajándékba küldött, olyan különös készületü, mintha egész-ízen tsak erre az alkalmatosságra lenne készítettve. Azokonn a' kardokonn, a' melyek eddig a' több Frantzia nagy vezéreknek az ő különös érdemeikért a' nemzet' nevében adattatnak, tudunk ra még eddig nem olvastatott ez a' ki feje-

és: a' békesség' meg-szerzőjének! — a' Moreaunak küldetett kard' lapján pedig ez is olvastatik, ilyen képpen: — „A' háládatos Francia Nemzet, és ennek Országlószéke, az ő hazafi társoknak, Moreaunak, a' békesség' meg-szerzőjének.“

„Az Anglusok, a' Frantzia Országlószéknek minden szemeskedése és tilalmazása mellett is két hajót, a' Belgá partok mellett éjszakának idején gabonával meg-terhelvén, szerentsésem elveztek véle Anglia felé.

Páris, 11. Jan. —

„Chevalier, festő mester-ember', és Veycier bor-tsapláros, és Decreps Lajos, egy Katona Itélőszék által megítéltetvén, a' két elsőbbek, mint olyanok, a' kik az Országlószék' felfordítására czéloztanak, halálra sententziáztatódtak, és ma estvéli hét órakor agyon lövették. Decreps, büntelennek lenni találtatott. — A' két elsőnek olyan világos vólt az ő bünös vóltok, hogy húsz Prokatorok közültsak egy sem akarta az ő mentéseket magára vállalni, mind addig, míg az Itélőszék' Orátora maga reá nem beszéltetett közülök kettőt, hogy legalább a' törvény' folyamataja' formálitállának bétöltetődése végett, próbálják menteni a' bünösöket.

Nintsen vége hossza ezen bünösök' processusa' folyamatjának, a' kik az Első Konsúl' megölésén, 's az ő kióltása által a' mostani Országlás-formának felfordításán néhány hónapoktól fogva tsak nem nyilvánóságoson iparkodtanak. Azok az Acták, a' melyeket a' fő Politzia ezen össze esküdtekről kihirdettetett, még Augustusi körülállásokat is foglalnak magokba, a' melyek szerént már mégakkor ki nyilatkozni kezdett lassan-lassan, hogy mi legyen a' békételenek törekedése. (Temérdekebbek ezek az Acták, hogy sem mi azokat egy árkusonn elő hordhatnók.

Unalmasok is lehetnének az olvasóknak.) —

Elég a' dologhoz, hogy a' Konsulok egy oly lépést tettek ezen dologban, a' mely azon kívül, hogy epochát tsinál a' maga fontosságára nézve a' Consularis Országglás' idejében, ennek felette az iránt is világosságot nyulvt olvasóinknak, hogy mintegy mitsoda tulajdonságuak és fontosságúak légyenek azok a' dolgok, a' melyekre nézve a' Frantzia Országglószék, a' mostani Constituzió szerént még a' Meg tartó Tanátsot is meg kérdezni szükségesnek itéli. és a' melyekben való tanáts adásért adódott ennek fő ként, a' Meg tartó Tanáts, *Conservator Senatus* nevezet. — Beszéljünk ezen dologban a' Párisi Újságírók' szavaikkal. —

„Minekutánna a' Konsulok meghatározták volna, (ezek a' *Journal de Paris* nevü Újságnak szavai) hogy valami száz 's egy néhány *Terroristai* idő béli embereket, a' közönséges bátorságnak fenntartatódhatása vegett, különös vigyázat alá a' 'engerenn túl küldjenek: szükségesnek találták ezen végzéseket, önként való indulatból, azon *tutelaris* (örző) Tanátsnak *censurája* (meg vizsgálása) alá botsátani, a' melyre a' Constituziónak megtartatása vagyon a' nemzetől bizattatva, és a' mely ezen tekintetben (hogy t. i. a' Constituzió nem rontódik e' meg) csak egyedül való Itélő-birája az Országglószéknek. —

„Egyfersmind ugyan ekkór azt az elő adást is által küldötték a' Konsulok a' Meg-tartó Tanátsához, a' melyben a' Közönséges Poliziai Minister le-irta, és a' Konsulok elejébe terjesztette, hogy mitsoda tulajdonságu és mintegy mennyi számu emberek légyenek azok, a' kik által a' Respublikának léte vészdelemben forog. — Mind ezek után, minekutánna a' Meg-tartó Tanáts fontolás és voxolás alá botsatotta volna a' dolgot, egy *Senatus Consultumot* (így neveztetnek a'

Meg tartó Tanátsnak határozásai) küldött vizsgálja a' Konsulokhoz, melly által meg-isméri, hogy a' Konsulok' végzése, a' Poliziai Minister által le-iratott nyughatatlan személyek iránt, a' Constituziónak fenntartatására czéloz. — Ezt a' Senatus Consúltumot, ha e yébert nem is, azért, hogy hadd lássuk, milyen, egy forma szerént való mái idő béli *Senatus Consultum*, ide írjuk. E' képpen következik. —,

„A' Conservator Senatus, annyi számmal öszsze gyülekezvén, a' mennyit a' Constituziónak 90 dik Czikkelye parantsól; és azon követtség iránt, a' melyet az Orzáglószék, három Státus Tanátsosoktól ő hozzá küldött, és a' mely a' Nivos' 3-dikánn esett történetet, 's az e' miatt a' fő Poliziától szükségesképpen elő vétetett eszközöket, illeti, tanátsot tartván; és azután, az ide tartozó külömb külömb Actákat, mint 1-ször az Orzáglószék' Orátorának beszédgyét, 2-szor a' Státus Tanátsnak határozását, 3-szor a' Poliziai Minister' elő adását, és 4-szer a' Respublika' Konsuljainak azon végzéseket, a' melyben ezek azt határozták, hogy a' meg nevezett személyek különös őrizet alá a' tengerenn túl küldettesse- nek, másod ízben is fel olvastatván —

„Továbbá, azon Commiffiónak vélekedését, melyet maga (t. i. a' Conservator Senátus) ezen Actáknak meg fontolások végett ki nevezett, meghalगतván — és meg gondolván azt — „

„Hogy világos dolog az, hogy a' Respublikában, nevezetesen pedig Páris várossában, bizonyos számú személyek tartózkodjanak olyanok, a' kik a' Revoluziónak külömb-külobmb idő-szakaszzaiban magoka' a' leg nagyobb bűnökkel meg-motskosították; a' kik magokra a' népnek nevezetét és jussait házván, azonban, minden-kór minden öszsze-esküveseknek félszkeik, minden mesterséges probáknak ágenseik, minden belső és külső ellenségnek el adó eszközeik, minden or-

száglás formának meg-hábóritói, és végre az egész társasági rendnek oltorai voltak —

„Hogy az ezen személyeknek külömb-külobm környülállások között igértetett botsánat (amnestia), a' helyett, hogy a' törvényekhez való engedelmességre vissza hívta volna, őket inkább el kezdett munkájoknak folytatására bátorította, és a' büntetetlenül való hagyattatás, őket, meg-átalkodottabbakká tette —

„Hogy az ő próba tétel'eik ezen ujjabb időkben még a' semmivé való tétődés által is, nékiek tsak ujjabb ösztönül szolgáltanak arra, hogy azon Országlószék ellen, a' melynek igazságos volta által ők végső büntetéssel fenyegettetek, ujjontanibb próbákat tegyenek —

„Hogy ezeknek a' személyeknek a' Respublikában, nevezetesen pedig Párisban való létek, szüntelen való lármát és titkos rettgélt okoz a' tsendes lakosok között, a' kik attól tartanak, hogy ezen vérnek emberei ne talám valamely történeteknek útjaikonn a' magok bozszúállásoknak vissza térítésére módot taljanak —

„Továbbá azt is meg gondólván még — hogy a' Constitutzió telyességgel meg nem határozta, hogy egy ilyen tulajdonságú történetben, a' bátorságnak mi némü szükséges eszközeihez kellessék nyúlni — hogy egy oly esetben, a' melyben a' Constitutzió azon elzközökről, a' melyek, a' köz ügyet minden nap' fenyegető veszedelmeknek véget vethetnének, halgat, 's a' midön a' népnek tettzése nem másképpen, hanem tsak azon Hatalom által nyilatkoztható-dhatik-ki, a' melyre ő a' *Társasági Alkuna*k megtartását, 's következőképpen azt bírta, hogy, minden ezen Alkuna meg-örzésére czélozó Actákat oltalmazzon, minden az ellen valókat pedig semmivé tegyen — hogy ezen fundamentom szerént, 's ezen esetben, mint a' Constitutziónak magyarázója, és örállója, az Országlószéktől ezen környülállások között kérdés-

be tett eszköznek megítélője, csak a' Conservator Senatus lehet — hogy ezen eszköz két tekintetre nézve hasznos, u. m. hathatóságára nézve, a' mennyiben a' társágnak meg háborítására célzó embereket el távoztatja, és kegyelmességére nézve, a' mennyiben ezen embereknek hágy még egy utolsó módot a' magok' meg jobbitására —

„Utóljára meg-gondolván azt, hogy az Országlószéknek a' Conservator Senatushoz való járulása, a' mely által ő, ezen *tutelaris* (örző) tettet meg-hívta arra, hogy ez, annak tulajdon végzését vizsgálás és meg-határozás alá vesse a' Státus Tanátsn'k tulajdon ki-jezése szerint egy olyan lépés legyen, a' mely a' nemzetet egy ilyen esetben jövődöre nézve bizonyossá teszi, és a' mely által maga az Országlószék is, minden a' féle rendeléseknek ki-adása ellen meg-örződik, a' melyek a' közönséges szabadságnak veszedelemesek lehetnének — mind ezeket az indító okokat meg-gondolván, ki-nyilatkoztatja a' Conservator Senatus:

„Hogy a' Konsulok' végzése (a' zász 's egy néhány nyughatatlanoknak a' tengerenn túl való küdetődések iránt a' Constitúciónak meg tartására célzó eszköz legyen. — „

„*Lanlace*, Elölülő.

„*Clemens de Ris*, és *Rousseau*,

„Titoknokok.

Ján. 10-dikénn már el-indítottak vólt Párisból az el-fogattatott nyughatatlanok közzül negyvenen a' tenger felé, hogy azon túl vitetessenek. Még kézre kerítették vólt valami negyvenen, 's-ezek is induló-féiben vóltak a' többek után. Olyanok is meg-lehető számmal vágynak, a' kik érezni kezdvén a' rossz szagot, hogy az országot kedvek ellen oda hagyni ne kénytelenitessenek, önként előre el állottak láb alól, ki Belgium, ki pedig más felé. Hogy ezek a' szám-

kivettetésre rendeltetett személyek, nem mind szegény legények, tsak ez egyből meg-ítélhetni, hogy *Félix Lepelletier* is közöttök vagyon, a' kinek a' jövedelme, tsak száz nyoltzvan ezer Livrákra telt esztendőnként. Ez, külömben igen kedves képü ember, és testvére annak a' volt Képviselő *Lepelletiernek*, a' kit egy Royálista ez előtt három esztendőkel ölt meg Párisban, azért, hogy ő is a' Király' megölettetésire voxólt volt. Közöttök van továbbá, *Hássiai Károly*, Német Ex-Princz, *Mamin*, a' *Lamballe* Hercegné gyilkossa, 's több más, egyéb arant homályos nevü emberek. Köztök van *Challendon* nevü is, a' *Temple* béli fogház' volt gondviselője, kiről azt írják a' Párisi Ujságok, hogy ő engedte volna *Sidney Smithet* a' Templéből elszökni.

Páris, 12. Jan. —

Hisz nevü tisztet, különös izenettel küldötte el közelébről az Első Konsúl Romába a' Pápához, és egyszersmind a' maga képét is egy szép arany lantzal együtt ajándékuł küldötte ő Szentsegének.

Frantzia országnak Státus-költségeit a' 9-dik Respublikai esztendőre, 415 millió Livrákra határozta az Országglószék: az előbbeni revolutziós esztendőkben 600 milliókból; az előtt 610-ből állott ezen summa. Még a' múlt esztendőről is maradt meg egy kevés költség a' 9-dik esztendőre: mellyből a' következik, hogy a' mostani Országglószék szoros rendet és gazdálkodást állított fel a' finántzia' dolgában. A' szántás vetésnek és a' kereskedésnek nagyobb virágzásra való emelését, vette már most minden szem-ügyre az Országglószék. Nagyon fogja ezt segilleni *Gen. Menou*, ha véghez viheti azt, a' mihez az Egyiptomi ujjabb levelek szerént már hozzá kezdett, t. i. annak a' régi tsatornának ki-tisztittatását, a' mely által *Suezből*, a' *Veres* tenger a' *Nilus*

vizével, 's ez által az után a' Közép tengerrel is öfzize tsatóltatódna. Ha ezt véghez viheti, olyant tselekedett, a' melynek fel számlálhatatlanok a' következései.

Nagy Britannia.

A' Király a' múlt Század utolsó napján dél utáni 3 orakor a' Parlamentoma menvén, annak üféseit bérekelztette, mely is már most az Irlandiai Parlamentommal egyesü ve fog ki nyitódni. — Az Orosz Birodalommal való ellenséges ki-nézésekről, ezek a' Izavak fordúltak elő a' Királynak bé-rekelzto betzedében:

„Az, hogy az Orosz kikötöhelyekben az én jobbágyaimnak tulajdonaik bé tiltattak, és a' Britannus hajósok azokban, fogságra tétettek, oly érzékenységet gerjesztettek fel bennem, a' melyből ti, és mint bizonyos vagyok, minden jobbágyaim, ofzioznak véllem. Meg t ttem már az ezen környülállásokra nézve szükséges lépéseket: nagy meg elégedesemre fognak izolgáln, ha hathatosok lesznek. Hanem, ha függetlenségünket, betsülletünket, és tengeri jussainkat, tsakugyan még is valaki ellen védelmezni szükség lenne: ebben az esetben telyes bizodalommal vagyok, mind elő vezetendő eszközeinknek hathatosságokhoz, mint pedig a' Parlamentom segedelméhez.

* * *

Harmadszori Tudósítás.

Mellynek erejével azoknak, a' kiknek né-melly Vendégfogadókat arendába fel venni kedvek volna, tudtokra adatik, hogy a' most folyó 1801 esztendőnek, Sz. György Havának 24-dik

napján, a' Méltos. Gróf *Illésházy* Úr, Nemes *Trenchin* Vármegyében lévő *Trenchin*, *Bánovetz*, és *Koscherez* nevű Uraságokban találkozó vendég fogadók, a' *Dubnitzi* Tisztartó Cancellariájánál, hat egymás után következő esztendőkre, a' jövő *Julius* hólnapnak első napjától fogva, akár egyenként, akár pediglen egy izben, ki árendálatni fognak.

Mind a' három uradalmakban találkoznak 49 vendég fogadók; mellyekből 24 a' közönséges Ország úton, 25 pedig azon kívül fekszenek, és töbnire jó alkalmatosságokkal, elegendő pinczékkel, sőt némeltyek szántó földekkel, rétekkel, 's egyéb hasznokkal is bővölködnek.

A' kik azoknak mivóltát, és az árendabeli fel tételeket bővebben ki tanulni akarnák, azok szándékoknak végét könnyen el érhetik, ha magokat vagy *Dubniczi*, *Koschetzi*, *Bánovetzi*, *Szarvai*, *Hanzsabéki* Tisztartóknál, vagy *Posonban*, az ottan *Ventur* utzában lévő Uraság háznak Inspectoránál, *Moravesik Andrásnál*, vagy pedig *Pesten*, *Ketskeméti* utzában lévő Uraság házának Inspectoránál *Slavik Jósefnél*, avagy pedig *Bécsben*, *Grünmüller* Urnál, Ő Excellentiájának Gróf *Herberstein* Uruak házi mesterénél jelenteni fogják.

Azok annakokáért, kiknek ebéli árendát fel vállalni tette, ennek rendivel kérettetnek, hogy a' fent említett Sz. György napján, a' megnevezett *Dubnitzi* Tisztartó Cancellariájánál, reggel 9 órakor meg jelennyenek. Mellynek utánna azt is itten meg emliteni szükséges, hogy csak azok, a' kik magok tehetségek és birtokjok eránt elegendő bizonytságot elő hoznak, a' licitatoria és árendálásra számot tehetnek. Bécsben 20-ik Januar. 1801 esztendőb.